

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

maaske 95 pCt. af Teglværkerne kan jo ikke fabrikere Mursten, naar der er Frost i Jorden. Jeg har nu ingen anden Erindring — og jeg har megen Erfaring paa dette Omraade, maa jeg sige i al Beskedenhed —, end at Teglværkerne nok skal komme i Gang snarest muligt og snarest forsvarligt, naar Frostene er kommet af Jorden, ved Paaske-tid, og det tror jeg bestemt ogsaa vil finde Sted i Aar. Jeg ved udmærket godt, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen hævdede, at vi skulde anvende et Magtsprog over for Teglværkerne og diktere, at saadan og saadan skulde de bære sig ad. Det ved jeg nu ikke. Jeg ved jo ikke, om de ærede Partier vil stemme for et saadant Lovforslag, eller om vi faar det vedtaget med alles Stemmer, det maa Tiden vise, men jeg tror alligevel ikke, at jeg, saa længe jeg er paa den Post, jeg er — men jeg ved jo godt, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen nogenlunde saa ofte, han faar Lejlighed dertil, siger, at der bør ske en Ændring i saa Henseende —, vil gaa med til Tvangsforanstaltninger paa dette Omraade. Jeg er i nøje Kontakt med Teglværkerne og Teglværksforeningerne, og selv om de selvfølgelig ikke skal bestemme alt, er det dog stadig i Danmark saaledes, at der er noget, der er mit, og noget, der er dit, og jeg tror, at Teglværksejerne, som alle hæderlige Samfundsborgere, paa de Omraader, hvor der er størst Mangel, vil gøre, hvad de kan; jeg siger dette i al Beskedenhed, selv om jeg jo er en af dem, der næsten aldrig begaar andet end Fejl.

Der er ganske vist et Par Gange nævnt noget om et Teglværk, som Ejeren standsede en kort Tid, og der er ogsaa nævnt noget om en anden Fabrikant, som standsede sin Fabrik, men jeg tror dog, jeg tør sige, uden at skulle behøve de store Armsving og Muskelbevægelser, at de to meget hurtigt fortsatte deres Virksomhed efter at have talt med mig. Der er paa dette Omraade intet forsømt.

Men man maa jo ikke glemme, nu da vi taler om Teglværksejerne, at det for det første var saaledes, at der var mange Arbejdere, der hellere vilde tjene en 300—400 Kr. om Ugen hos Tyskerne end 150 Kr. eller 120 Kr. ved det meget haarde Arbejde paa Teglværkerne — det kan man ikke komme udenom —, for det andet, hvilket jo ogsaa fremgaar, var vi meget fattige paa Brændsel, og Kommunerne og det offentlige indførte Restriktioner, saaledes at Teglværkerne overhovedet ikke kunde køre med fuld Kapacitet. Jeg tror for øvrigt slet ikke,

det var saa særlig fornøjeligt, om de havde gjort det, eftersom det jo meget ofte var Tilfældet, at der, naar Murstenene var brændt, stillede en tysk Entreprenør og beslaglagde dem og lod dem transportere enten det ene eller det andet Sted hen; det var jo Tyskerne ganske ligegyldigt, om det kostede 60 Kr., 70 Kr., 80 Kr. eller 100 Kr. at faa dem frem til deres Byggepladser, eftersom det var med Nationalbankchecks de betalte for det.

Jeg er imidlertid aldeles overbevist om, at vi vil faa en Murstensproduktion i 1947 paa Linie med det, vi har haft i normale Aar. Det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft sagde, at Murstenene er det svageste Punkt. Der er jo andre svage Punkter. Vi har f. Eks. ikke Trælast nok. Det er et svagt Punkt, at vi ikke har Jern nok, og der er mange, mange andre svage Punkter. Men til Trods herfor er dog Indenrigsministeren og jeg rede til at gøre alt muligt, for at vi kan faa saa stor en Produktion af Mursten, og i det hele taget til at gøre saa meget som muligt for at fremme Byggeriet, og for at det Byggeri, der allerede er paabegyndt, kan blive fuldført.

Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der udtalte, at Brændsel til Teglværkerne burde sikres. Ja, det er jo en ganske dejlig, naiv Tale. Brændsel til alt muligt bør sikres. Men hvad er Nr. 1, og hvad er Nr. 2? Jeg tror, at i alt Fald det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ikke kan sige det med 100 pCt.s Sikkerhed. Dette Spørgsmaal overvejes selvfølgelig, og der er virkelig mange kloge Mænd, som har med dette at gøre. Jeg tror derfor ikke, at man paa noget Punkt kan sige, at noget forsømmes. Nu staar vi i den kolde Vinter, og hvem er det der trænger mest til Brændsel? Det er den lille Familie, som intet som helst har af Brændsel, og vi har i Handelsministeriet i den Henseende gjort vor Indsats.

Vi agter at fortsætte dermed, men det er virkelig ogsaa meget nødvendigt, at Industrien faar Brændsel, det er ganske overordentlig nødvendigt for vor Eksportindustri, og vore Jernbaner skal ogsaa køre, saa Forsyningerne kan føres bl. a. til denne store By. Saaledes er det hele Vejen igennem. Det er overordentlig let at sige, at saadan og saadan skal det være, men den kommunistiske Ordfører burde efter min Mening være den allersidste til at føre den Sag frem. Hvordan var det for en lille Maanedes Tid siden? Jeg tror ikke, vi havde flere Grader paa Termometret